

Az előfizetési ára:

Egész évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 „ 50 „
Negyed évre 1 „ 25 „

Közsegeknek, körjegyzőknek és neptanítóknak:

Egész évre 1 forint, felévre 2 forint.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizethetni és egyes példányokat venni lehet a kiadóhivatalban, TRAU B. és Társa, VALENTIN Károly, BÖHM M., LUZSOVICS L., WEIDINGER H. (Domján I.) üzletében és a fődohánytözsdeben.

Hirdetések:

mindenkor árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyilvánterben egy sor 10 kr.

PECS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:

Barek J. és társa Erfurtban, Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignac Frankfurtban, Opelik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf Bécs.

Magyarországon:

Eckstein Bernát Goldberger A. V. Lang Lipót, Schwarcz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá”-ja Budapesten.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. királyutcaiban levő hirdetések felvételéi irodája Pécsen.

Kéziratok

a szerkesztőségbe, Nepomuk-utca 29. sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Az olvasókhöz!

Az ötödik évfolyam végén bizalommal fordulunk a nagy közönséghez, melynek érdekeit szolgáljuk, egyrészt, hogy beszámoljunk a múltból, másrészt, hogy pár szóval jelezzük a jövőt. Ami az elsőt illeti, annélkül, hogy nagyhangsá amellett üres szóvirágokhoz folyamodnánk, annak megítélését kizárólag olvasóinkra bizzuk; azon körülmény azonban, hogy előfizetőink száma bár lassan, de fokozatosan szaporodik, reánk nézve meggyőző bizonyítéka annak, hogy működésünk megfelel a nagy közönség igényeinek.

S a jövőről szólva, ismét mellőzzük a szóvirágokat és rámutatva 5 éves pályafutásunkra csak azt mondjuk, hogy a mik voltunk a múltban, azok leszünk a jövőben is: hű szószólió szülő-városunk és megyénk érdekeinek, független megvitató a közélet eseményeinek, fáradhatatlan harcosai az előítéletekkel felülemelkedő felvilágosított haladásnak, zászlóvivői a magyarosodás szent ügyének és ez által a műveltség terjesztésének és végre: becsületes munkásai a sajtónak, kiknek lelki szemei előtt — az önérdékről megfeledkezve — csak egy fényes csillag ragyog: a igazság! csak egy cél lebeg: a közérdek, melyek megvédelmében nem tekint sem személyt, sem állást, elismeréssel adózik az érdem iránt, legyen az bár a legalacsonyabb sorsban, megfenyíti a bűnt és visszaélést, legyen bár annak elkövetője a leg hatalmasabb és jelszava: Isten, haza, emberiség!

A ki úgy gondolkozik, hogy a jelzett törekvések megérdemlik a gyámolítást, az nem fogja azt tőlünk megtagadni. Ellenkező esetben hiába minden kérés. De mi azt hisszük, hogy városunk és megyénk intelligenciája megérti a mi szavunkat és midőn ezen reményünknek kifejezést adának, azon ígéretünk nyilvánítása mellett, hogy a lapunk tartalmassá tevésére irányított gondoskodásunk a jövőben az ediginél még fokozottabb lesz, a feladatunk teljesítésére járó rendkívüli anyagi és szellemi áldozatokra hivatkozva, kérjük a nagy közönség pártfogását, mi nélkül hirtelen huzamosabb ideig nem tartatja fenn magát.

Fekete Mihály laptalajdonos. Feller Mihály felülvizsgáló.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr.
fél évre 2 „ 50 „
negyed évre 1 „ 25 „

Körjegyzőknek és neptanítóknak

Egész évre 4 frt.
fél évre 2 frt.

A „Pecs” kiadóhivatala.

Az ünnepen.

© A kereszténység legszebb és egyik legnagyobb ünnepét üljük.

Emlékében úgy, mint jelentőségében fényes ünnep ez, melyhez nemcsak a vallásos érület, hanem a szív és kedély legigazabb érzelmei melegen fűződnek.

A karácsony a szeretet ünnepe. Kiben a hitnek, a vallásosságának csak egy szikrája ég, ki csak egy futó gondolattal is mérlegelni tudja a felebaráti szeretet erényének magasztosságát, annak lelkét nem hagyhatja hidegen a karácsony ünnepének szent varázsa és fennen dobogni érzi szívét az ártatlanok öröme, vagy a szűkölkölők háláján.

Igazi ünnepi hangulat vonul át a hívők seregén. Bízunk mondhatjuk, hogy ez ünnep jelentősége fényből századok viharain át sem vesztett és megőrzé a hit világában a hozzá kapcsolt kegyelet; ez és az emberbaráti szeretet nyilvánulásai, úgy a karácsony estjének költőileg szép szokásai az ünnepet ma is nagynak, magasztosnak hirdetik, a jótékonyság gyakorlása pedig még fokozza becsét.

Ki zavarná meg e békés, ez ünnepies hangulatot? A legridegebb kedély, a meghasonlott szív is felélénkül ez ünnepi napok méltatásánál.

Ki élcsinéné tollát ma embertársainak hibái, mulasztásai, gyarlóságai ellenében a szigorú és követelő bírálatra, hogy az elég rövid idejű összhangzatot megzavarja, megrontsa? Ez ünnep nyugvó pont az élet nehézküdelmeiben s a szív oly érzelmekkel telik el, melyeknek a számos keserűség és csalódás közepette rövid életidejű van. Át-hatják bensőnk a vallásosság ihlete, a családi élet kelmei, a szeretet különböző irányu nyilvánulásai. De átérzik azok szívének jóságát, nemességét is, kik önzetlenül, kegyeletos gondossággal a szűkölkölőkön segíteni, a nyomort enyhíteni, az árvák elhagyatottságát felejtetni igyekeznek. Mély és őszinte hálát érzünk az emberiség jótévi iránt.

Azok között, kik városunkban a közjótékonyság gyakorlásának élén állanak s e tekintetben nagyobb szabású tevékenységet fejtenek ki, itt van első sorban a város maga, a városi törvényhatóság, melynek tanácsa mindig és mindenkor és ez ünnep alkalmából is, a képviselőtestület intenciói-

hoz képest igaz és áldozatkész jótévként jelentkezik.

Tisztelet illeti a nőegyletet. Ez egy-let az, mely főfeladatául tűzte ki: a szegények sorsát enyhíteni és nemes hivatásának minden tőren megfelelni igyekszik, gondosan betölti feladatát, elismert tényezője a társadalmi élet haladásának és nem ismer jöcsellekedeteiben méltatlan előítéleteket. A pécsi nőegylet karácsonyfája az emberbaráti szeretet melegét ragyogtatja, hiszen kiki érzi, mily szép eszmék fűződnek a karácsonyestéhez s a jótékonyság érzete akkor lesz valóban erénynyé, ha örömeinkben és a családiaság élveiben nemcsak segítünk azokon, kiket a sors súlyos sebekkel tetézt, hanem részt is veszünk önmagunk a vigasztalás munkájában.

Elismeréssel kell adoznunk a pécsi takarékpénztárnak, melynek áldásos működését a jótékonyság terén, amnyi közintézetünk, amnyi szegény, amnyi árva fennen hirdeti.

Nem emlékeztünk meg külön azokról, kik hivatott tényezői a közjótékonyság gyakorlásának s annak teljesen meg is felelnek; de hiszen általános ma a karácsony jelentőségének kegyeletes méltatása.

Legyen ezért mindnyájunknak boldog ünnepünk.

A megyés püspök átirata.

Előző számunkban említett tettünk már Dulánszky Nándor dr. megyés püspöknek a belvárosi és budai külvárosi templomok istentiszteletének nyelvére vonatkozólag a város közönségéhez intézett átiratára. A tárgy nagy fontosságától és azon meggyőződéstől vezettette, hogy a közérdeknek tesznek szolgálatot, midőn lehetővé tesszük, hogy a megyés püspök ez ügyre vonatkozó s kifejezett határozata ne csak kivonatban ismertessék, közöljük egész terjedelmében az átiratot, mely, megjegyezve róla, hogy az a legközelebbi városi közgyűlésen tárgyalatni fog, a következő:

Pécs sz. kir. város tekintetes közönségének.

A tekintetes városi közönség f. é. július 26-án tartott közgyűlésében két bizottsági tag indítványára határozatot hozott, melynek alapján a f. é. 1886. számú becses átirattal megkértem, hogy a városi közönség kegyurága alá tartozó két templomban szüntettém meg az idegen nyelvek használatát, intézkedvén az iránt, hogy a belvárosi templomból a német, a budakülvárosi templomból a horvát nyelv használata végképp kizárattassék, illetve a Visitatio Canonica így értelemben módosíttassék.

A „PECS” TÁRCAJA.

Karácsonyest.

Hánszor daloltam rólad
Te szép karácsonyest,
S most újra dalra készlet
Varázsló ihleted,
Dallal üdvözölöm én a
Szeretet ünnepét,
Mely hozzám is behozta
Jótékony melegét.

Eljöttél, újra láttak,
Én is örülhetek!
Fenyőfád kis ágai
Félém is intenek,
Zöldjével új remény kél,
S a fény, mely rajtuk ég,
Mutatja, hogy van miért
Hinni, remélni még.

Légy üdvözölve tőlem
Te édes, kedves est,
Kis lánykám szindobogva
Régóta várt, lesett . . .
Hogy tapsol kis kezével,
Kis arca mint ragyog,
Hogy anyji szépet hoztak
Neki az anygak!

Józiska küldte őket,
Mert jó volt és szelíd,
S imára zárja össze
Apróska kezét —
Fiacskám fontoskodva
Mosolyg és rám kacsint,
De szíve örömeben
Ő is — imádkozik.

Nagyobb fiam megérti
S gyöngyöden átkarol;
Minden szavában érzés,
Igéret, hála szót —
És rája valamennyi
Összelelkezik
S a gyertyák visszfényében
Ragyognak könnyeink!

Karácsonyi ballada.

Fenn, dombtetőjén, rideg éji sötétben,
Az ősi ur kastély ott áll egyedül;
Kihalt, szomorú, csak egy ablaka fényben
S bágyadt szeme messze vak éjbe merül.
Benn, drága terembe, fehér habos ágyon
Már jégkeze ott a halálnak a lányon . . .
— Kinn a zivatar lova éjjeli órán
Sikongva, dübörgve iramlík a rónán.

— Hollá, kocsis, a lovat! — Allj ide mindjárt!
Harsány szava így zeng a bús apa-ajknak.
— Nem nézem a lányka haláltusa kínját,

Mely lelke felett küzd, bár ajaka hallgat.
„Menjünk uram, ily üdél-idebe?” —
— Kimondtam a szót, nosza hajts csak előre! . . .
— Kinn a zivatar lova éjjeli órán
Sikongva, dübörgve iramlík a rónán.

Mint roskadozó szobor, esve a földre,
Kastély termében a gyászos anya
Térdre s az ágyra borul keze-törve
S esendjét a szobáknak átzeni jaja:
„Mindenkinek ünnep a messze világon,
Hozzám jöve gyászba csupán a karácsony” . . .
— Kinn a zivatar lova éjjeli órán
Sikongva, dübörgve iramlík a rónán.

Meghorkan a ló riadozva, huzódva . . .
Alaktalan árnyék mozdul a sötétben.
„Ló, állj kocsisom! mi sötélik a hoba?”
Koldus anya ül ott, kis gyermek ölében.
— Oh, irgalom, ember, akárki vagy ottan,
Itt veszni ne hagyj el az uba’ fagyottan . . .
— Kinn a zivatar lova éjjeli órán
Sikongva, dübörgve iramlík a rónán.

Kastély ura szíve dobog szeretetre:
— Szállásra szegények jertek mi közénk.
Anyát s kicsijét betakarja melegbe —
— Most vissza az uton, a merre jövénk;
Bár drága lányom a sirba temettek —
Két lélek ez itt — legyen egy az egeknek.
— Kinn a zivatar lova éjjeli órán
Sikongva, dübörgve iramlík a rónán.

— Jó hitvesem, itt vagyok, ánde a szándék —
„Isten keze gyógyít — már él a leányka.”
— Él? akkor az ünnepi égi ajándék
Itt van, vedd és vigyél nyh szobánkba. —
S már úszik az ősi lak ünnepi fényben,
Tanyát ver a béke lakói szívében . . .
— Kinn a zivatar lova éjjeli órán
Sikongva, dübörgve iramlík a rónán.

Balog István.

Szabin kisasszony.

— Karácsonyi elbeszélés. —

Írta: ORION.

— A „Pecs” eredeti tárcája. —

Szabin kisasszony boszankodva vetette magát ringó székébe, ősz haja ziláltnak hullott hálóköntösére, míg sápadt arca valóságos epés színt öltött a felindulás miatt. Régen nem volt már olyan rossz estéje, mint e mai! Jóságberője nem küldte meg a lejárt bérösszeget, az emeletet bíró lakói felmondták a szállást, mivel a kisasszony nem tūri, hogy a gyermekek a tonácán zajongjanak, drága, új hintőjét összetörte a gondatlan kocsis; sőt most még felolvasónője is értésére adta, hogy ma nem tartja meg a szokott olvasó órát, mivel karácsony este van, ő pedig családja körében akar maradni.

— Karácsony este! Szeretném tudni, hogy mit akarnak az emberek ezzel az estével, mert én csak úgy unatkozom ekkor is, mint az egész esztendő végig; de talán még jobban, mivel felolvasódom sem jön el és egyedül kell előlőnom a hosszú órákat!

Nehéz sőhajjal dől vissza székébe, mig szeméi fáradtan siklottak végig a szobán.

a nyilvános isteni tisztelet látogatásától is tömegesen tartózkodóknak.

Ime, az előadott nehézségekkel állók szemben a tekintetes városi közgyűlés becses átiratának elintézésénél; s hogy e nehézségek sem nem képzelték, sem nem költöttek, arra nézve biztosíték az érdekelt plebánosok kétségbevonhatlan hazafisága és lelkiismeretessége.

Bármily nehezére essék is tehát hazafias szívemnek, melynek egyik hő óhaja, vajha valahára templomainkban kizárólag saját édes nyelvünkön beszélné a pap és énekelne a nép s bármily zokon essék, hogy a tekintetes városi közgyűlés ez irányban kifejezett kívánatát egész terjedelmében magamvá nem tehetem, s bár le kell mondanom e pillanatban még a fennjelzett kérésről a városi plebaniák könnyebb adminisztrációjára: a fennírtakat helyes agyalkodással fogva, élénk sajnálatomra ki kell mondanom abbéli meggyőződésemet, hogy még nem érkezett meg az idő, melyben a hívek lelki kára nélkül ki lehetne küszöbölve egészen a belvárosi és budakülvárosi templomokból az idegen nyelvek használata s hogy ennél fogva len kell tartanom általam azon rendeletet, melyet e részben 1879. évi október 16-án 1954. szám alatt kiadtam.

Amit azonban e pillanatban már a tekintetes városi közgyűlés kívánatának érdemére nézve megtehettem, azt megtehettem.

Felhatalmaztam ugyanis az illető plebánosokat arra, hogy a német és horvát nyelveknek jelenleg egy is már jelentékenyen lecsökkent használatát saját belátásuk szerint időnként és fokonként — amint azt a hívek lelki kára és jogos igényének megsértése nélkül tehetik — mindinkább redukálják; az idegen helyébe a magyar nyelvet alkalmazzák, és iparkodjanak mielőbb az ügyet tapintatosan, de egész buzgalommal oda vezetni, hogy a belvárosi templomban a német, a budakülvárosban a horvát nyelv feleslegessé váljék és a magyar nyelvnek kizárólagos használata visita szerűleg jogérvényesen és véglegesen megállapíthatassék. Mire nézve a plebánosok időnkénti előterjesztéseit a legnagyobb készséggel helyben fogom hagyni.

Ezek után két rendbeli tiszteletteljes kéréssel járulok a tekintetes városi közgyűléshez:

1. Sziveskedjék módot találni, hogy a magyar egyházi énekek való oktatásának a tanítványok között hely adassék és ez oktatás lehetőleg az osztálytanító által eszközöltesse. A budakülvárosi plebánia története tanuskodik arról, mily hatalmas eszköz a magyarosodás előmozdítására a magyar egyházi ének. Mi által szorítottassanak ki a megszokott és megkedvelt horvát énekek, ha nem ez által? A szülők kevesebb sajnálkozással fognak megvalni a régi énekektől, ha azt gyermekeik által új és szebb énekkel pótolva látandók, sőt a horvát ajkuk szokása, melynek fogva a házi tűzhelynél is szent énekeket zengedeznek, reményt nyújt, hogy a magyar éneket a felnőttek is elsajátíthatják. Bizonyára nem ismeretlen a városi közönség előtt, hogy a budakülvárosi plebánosok ez eszközzel magyarosították és sikeresen. — Azon szomorú jelenség sem ismeretlen, hogy mióta Pécs város iskolái közös jellegűt öltöttek, ez irányban nagy hanyatlás észlelhető.

2. Sziveskedjék teljes bizalommal lenni azok hazafisága iránt, kiknek a magyarosodásban való előhaladás eddig is jó részben tulajdonítható s kik minden megengedett módon oda fognak törekedni, hogy a templomból mielőbb minden idegen beszéd és ének kiszoríttassék.

Fogadja a tekintetes városi közönség kiváló tisztelettel nyilatkozatát, melylyel maradtam Pécsen, 1886. évi november hó 24-én
A tekintetes városi közönségnek
készséggel
Dulánszky Nándor,
püspök.

Tanügyi mizeriák.

E címen lapunk mult számában Döbrössy Alajos pécsi püspöki tanítóképző intézetéről egy cikket közöltünk, melyre vonatkozólag Schultz Imre képzőintézetéről nyilatkozat közlésére kértünk fel, melynek teljesítését, mivel Schultz Imre tanár a kérdéses cikkben mintegy provokáltatott — de meg az ügy érdekében is meg nem tagadhattuk. A nyilatkozat a következő:

Tiltakozás.

Alulírt ezzel teljes határozottsággal kijelentvén, hogy a „Pesti Hírlap” 1886. decz. 7-iki számában „Tanügyi mizeriák” cím alatt megjelent és

a „Pécs” által is fölemlített cikket nem én írtam, és annak megjelenésére egyáltalában semmiképen sem is folytam be: a legerélyesebben tiltakozom az ellen, hogy nevem akár fonák gondolkodás-, akár roszakaratóból kifolyólag, vagy bármely más okból a jelzett tanügyi levéllel csak oly rejtett alakban is hozassék kombinációba, mint az legutóbb Döbrössy által a „Pécs”-ben történt.

Pécs, 1886. decz. 20-án.

SCHULTZ IMRE

képzőintézet tanár,
az országos kath. irodalmi társaság
vált. tagja.

Ugyancsak mult számunkban jelezték, hogy e tárgyra vonatkozólag „Tanügyi mizeriák Baranyában” címmel Salamon József kir. tanfelügyelőtől egy cikk érkezett hozzánk, mely a „Pesti Hírlap” által megyei tanügyiunkról tulságos sötét színekkel festett képet a helyes világlátásban tüntette fel, mire a kir. tanfelügyelőnk csakugyan senki sem hivatottabb. Később jutván azonban hozzánk e közlemény, az idő rövidsége s a már kiszedett cikkek túlhalmaza miatt a közlést kénytelenek voltunk — legnagyobb sajnálatunkra — a mai számra halasztani. Ebből azonban nem lett semmi. Miért? Teljesen megmagyarázza a következő, hozzánk intézett levél:

Tek. Szerkesztő úr!

Mint hogy a „Pécs” f. hó 18-án megjelent számában Döbrössy kép. igazgató úr jóvá találta a baranyamegyei kath. iskolák védelmére kelni s azokat ép oly illetéktelenül s rosszul védelmezte, mint ahogy a „Pesti Hírlap” támadta: minthogy továbbá a védelem közben a kir. tanfelügyelőségéről is mondott bírálatot, melyre őt, mert e hivatal működését nem ismeri s a fennálló törvényekben és rendeletekben való járatlanságát is kimutatja, illetékesnek nem tartom — vele polemikába bocsátkozni nem szándékozom, az általam, a kath. iskolák érdekében írt és benyújtott cikket, mint a mely tárgyatlanul vált, visszaveszem s annak visszaküldését kérem.

Tisztelettel maradtam Pécsen, 1886. december hó 19-én

Salamon József,
kir. tanfelügyelő.

E határozott kívánság következtében kénytelenek vagyunk a jeles cikk közléséről lemondani, bár ezen körülmény reánk és az ügyre nézve valóságos veszteség; s bár a kérelmet meg is tagadhattuk volna, mert hiszen az egyszer hozzánk benyújtott cikkek saját-jainkká válnak, ezt nem tettük, mert tiszteljük a szerző akaratát s különösen okait. Midőn azonban a cikk közlésétől előlünk, kötelességünknek tartjuk — az igaz ághoz hiven — kijelentni, hogy az épenességel nem volt polemikus természetű. A hozzánk intézett levéllel kapcsolatban pedig mintegy folytatásul, melynek közlésére felhatalmaztatunk, — kijelentjük, hogy alaptalan azon állítás, mintha a megyében volna csak egy oly iskola is, melyet az állam felügyelő közege, tehát a tanfelügyelőség soha sem látott.

A magunk részéről csak két körülményt kívánunk határozottan hangsúlyozni. Az egyik az, hogy lapunknak ez ügy felvételére vonatkozó felhívása nem a tanítóképző igazgatójának szólt, hanem az egyházmegyei tanfelügyelőnek, ki, ha az ügyet jóvá találja hallgatással mellőzni, nekünk nincs ellene semmi kifogásunk. A másik megjegyzésünk pedig az, hogy Baranyamegye területén nincs semmi néven nevezendő hatalom, méltóság, szóval ember, kinek joga volna a kir. tanfelügyelő intézkedéseit felülbírálni s azok teljesítését megakadályozni.

S ezzel be is fejezhetők — nagyon valószínűleg csak egy időre — ezt az ügyet, ha nem forogna fenn még egy kellemetlen körülmény s ez az, hogy Döbrössy ur mult számunkban közölt cikkében, nem akarva különbséget tenni egy cikk és egy újdonság, egy reprodukciónak sem nevezhető felemlítés és egy önálló közlemény között s nem gondolva meg, hogy egy újdonság alá nem szokás a szerző nevét kiírni — neveket és viszonyokat kutat, hogy a név elleni odiumot az ügy érdemének eleje helyezze, mint az már ijedőtt fejezveként rendszeren történni szokott, ha nekünk világunknak — autonómia hiányában — kellett lenni bár, de olykor mégis hozzá kell szólnunk az egyházat közelebbről érdeklő, azonban bennünket is intensitive érintő ügyekhez. Az újdonság szerzőjét kutatva azonban az igazgató ur nagy tévedésben van, mert az illető, mint erről mindenkit biztosíthatunk, nem tartozik a kir. tanfelügyelő ur alárendeltségéhez, vagy környezőihez, de Schultz ur esetével sines s nem is volt semminemű éreklődésségekben, bukásán nem is örül, de nem is busul. Egyébként lesz még

volt, még pedig egy halvány, bánatos árny, a ki ott lebegett most is a lobogó tűz előtt s a kinek láttára az öreg kisasszony borzongva rejté kezeibe arcát.
Olyan régi volt már ez a történet, évek óta a feledés fátyalát borította rája és az emlék mégis csak vissza-vissza járt hozzá, kiváltképen az ilyen magányos esteiken semmiképen sem tudott tőle menekülni. ... Ketten voltak testvérek, ő, Szabin és a jóval fiatalabb Erzsébet. Árvák voltak és egy dunszadagnagyánjuk házában nevelkedtek. A néne nyílt házába az udvarlók csoportjával egy fiatal hivatalnok is járt, a ki művésziül játszott a hegedűn — s a kit a két nővér a nélkül, hogy ismerték volna egymás érzelmét, megszeretett.

A szelídebb lelkű Erzsébet hallgatagon zárta szíve mélyére vonalmát, a szenvedélyes Szabin azonban olyan hévvel csüggött az ifjú művészen, hogy szóval és tekintettel bátorította azt, mikép tegyen lépéseket nagyméjű keze elnyerhetéséért. A fiatal ember azonban közönyösen maradt Szabin előzékenységeivel szemben s egy napon azzal a vallomással állott a gazdag néne elé, hogy ő az ifjabb nővért: Erzsébetet szereti és mivel ez is viszonzozza érzelmét, áldását kéri frigyükre.
Szabin szívében ennél a fordulatnál a megaláztatottság, meg a féltékenység megőjt minden testveres érzelmét s a gyűlöletet vált szerelem valódi poklot teremtett boszút sóvárgó keblében.

Előlkölte magában, hogy a két szerető egyesülését nem fogja gátolni, legyenek egymáséi; de azután érzék is be ezzel a boldogsággal, mert neki lesz gondja rá, hogy a gazdag néne, a kinek a szerény állása hivatalnok ugy sem volt inyére, ne béküljön ki buga férjhezmenetelével.
És e terv, melyet a sárna irigység kovácsolt szívében, sikerült is. A nagynéne az ő felbujítására tiltó szót emelt Erzsébet választása ellen és midőn az ennek dacára hűséget esküdött a szeretőt féltü-

nek, kitagadta vagyonából, Szabiara hagyva minden örökét.
Sok év viharzott el azóta a csalódott szívű leány felett. A régi béhedeget lassan s az egykori keserű sóhajok most már gúny-mosolylyá torzulnak arcan. Szabin sohasem szeretett többé s örömetlen magányában elhervadt, megöszült idő előtt. Szerelmét le tudta küzdeni a hosszú évek alatt, csak egyre nem volt képes, hogy: megbocsásson Erzsébetnek.
Pedig mennyit könyörgött neki szegény! Addig is, a míg a szeretett férj oldalán a boldogság tavaszát élte, hat név később, midőn a növe gyermek-csoport fenntartására a szegény hivatalnoki fizetés már nem volt elegendő.

Mindhiába, Szabin nem tudott felejtani s könyörtelen maradt, bár mennyit rimázkodott is leveleiben a nélkülözéssel küzdő nővér, ő azért gazdagságából egy fillért se juttatott a kitagadottnak.
Vajon hó van most, mi lett belőle, a mióta elballagott? Körülbelül négy év óta nem folyamodott már hozzá, pedig ugyancsak nyomorult viszonyok között tengődött, mert Szabinnak idegenek beszélték, hogy Erzsébet férje betegeskedése következtében szerény állását is elvesztette és zene-leckék adásából tartja fenn családját.
Szabin kisasszony lelkében néha-néha megszólalt egy titkos hang, hogy küzdje le oklatan haragját s nyujtson kezét a sokszor elutasított testvérnek, de a megrogzított gyűlölet a felcsillamló jóindulatot sohasem engedte diadalmaszkodni.
Ezen a karácsony estén ismét fülébe csengett az intő szózat, ő pedig, hogy csak meneküljön tőle és más mederbe tereje gondolatait, felkelt székéről és a jégvirágos ablakhoz lépett.
Az átelleni házior alvások fényárban usztak a karácsonyfiak gyertyácskáitól. A megvilágított sorban csupán egy alacsony ház képezett kivételt. Ennek ablakain át nem sugárzott ki semmi fény,

alkalmunk az egész ügyre és „belső” okaira is visszatekintni s akkor aztán a név iránti kíváncsiság is ki fog elégíteni.

Az eszményi tanítóképző.

(Alom ugyan, de nem lehetetlen.)

A vad indián előtt az is kellemes hang, mit két darab fa egymáshoz való dörzsolése előidézt, mert szobrot nem hallott, míg a műizléssel bíró európaít a syrix és a dada sem elégítik ki.

Beléptem egy tágas kerté alakított udvarba, melynek hátulsó, az utcától távolabb fekvő részén szép egyemeletes épületet találtam, ezen fölirattal: „Tanítóképző.”

Ahításterü érelem fogott el, midőn egy oly épület küszöbét léptem át, mely egyévdű a tanítóképzés magasabb feladatának szolgálatában áll. Fülkerestem az intézet eljáráját, aki szíves volt körülvezetni az intézetben, aztán az ő kalauzolásá mellett fűzetesen szemléltem meg minden egyes helyiséget, fölvilágosított nyertem az intézet szervezéséről, berendezéséről; szeügyre vettem a tantermetek, zene-, ipar- és rajztermet, a gyakorlóiskolákat, a selyemtenyészésre használt helyiséget, a tanári szobát, az irodát, a tanszertárakat, könyvtárakat, a bennlakó növendékek dolgozó-, hálószobáit, az ebédlőt, a dísztermet, a házi kápolnát, a gazdasági melléképületeket, a tornacsarnokot, az iskolakertet, a tanárok hivatalos lakását és megtekinttem az érvényben álló tanterveket, a használt tankönyveket, a növendékek írásbeli és egyéb dolgozatait is; sőt, hogy teljes képet nyerjek az intézetről, néhány tanórán is megjelentem és figyelemmel kísértem az előadásokat.

Mindenekelőtt az gyakorolt már igen kedvező hatást, mikor megtudtam, hogy minden itt látható dolog kizárólagosan a tanítóképző tulajdonát képezi; kellemes volt továbbá tapasztalnom azt is, hogy a főépület épen úgy, mint a melléképületek jó karban vannak, hogy a tantermek távol vannak a zajos utcától s igen tisztán tartatnak, hogy igen világosak, barátságosak, teresek, alkalmas butorzzattal ellátva, jeles tanszerekkel és fűszerrel és hogy mindenütt példás rendet tapasztaltam.

A tanárok mind igen képzetti, ügybuzgó és derék férfiak, át vannak hatva hivataluk fontosságától és lelkiismeretesen végzik teendőiket; a növendékek jó színben vannak, életvidorak, amellelt illedelmesekek, teive fiatal tüzzel, hévvel és készséggel teljesítik tanáraik rendeleteit.

Legelső volt, hogy a tantermekek nézzem meg. Mondhatom, hogy bizvást mintául szolgálhatnak más tanépületnek. Falaik festettek, ablakaik nagyok, butorzzatuk celiányos. Minden 2—2 tanulóra esik egy külön pad, egy hogy minden növendékhez külön hozzá lehet férni. A feszület és művészi kivitelű szent képek arról tanuskodnak, hogy az oktatást itt vallásos szellemben kezelik. Mindenütt tiszta levegővel találkoztam, jele annak, hogy gondosan szellőztetik a tantermetek. Minden osztályban a rendes butorzzaton kívül még egy üvegajtós szekrényt is pillantottam meg, melyben az épen használat alatt levő tanszerek örzetnek, hogy a tanulók azokat többször megzemléhessék, a tanárnak pedig ne kelljen minden csekélységért a szertárba szaladnia. Minden osztályban láthatók Ó Felsége és a pápa arcképei, egyiken ki voltak függesztve a legkiválóbb pedagógusok képei is. Kalauzum azt mondta, hogy ez a jól felgott hivattasszeretet növelésére történik. Sártisztító készülék, fogasok, táblák, térképek, a tanár számára való kézi mosó készülék egyik teremből sem hiányoztak.

A zeneterem valóságos terem, nem közönséges szoba, mely teremnek csufoltatik csupán. Fűszerelését teszik egy nagyobb és egy kisebb, jó karban levő orgona, mindkettő pedállal ellátva, egy jó harmonium, továbbá egy, emeivényen nyugvo, értékes új és 4—5 használtbáb, de azért még elég jó zongora, egy kitűnő hegedű, több hegedűállvány, kotta vonalzatú tábla, néhány pad, elegendő számú székek, több zeneművész arcképe és a szükséges zenetanókönyvek, énekgyűjtemények, zongora-, orgona- és hegedűskolák stb.

Van az intézetnek külön rajz- és iparterem is. Téli időben t. i., midőn a kertészeti munka szünetel, a növendékek a törvény értelmében egyik-másik iparágban, főleg a faragászatban, könyvkötésben tanaként nyernekek, melyhez az intézet szolgáltatja az anyagot. Többen a növendékek közül foglalkoznak selyem- vagy méhtenyészéssel is, szá-

bad választás szerint. E célra van az intézetnek külön helyisége a selyemtenyészésre és méhese a kertben.

Megtekinttem a gyakorlóiskolákat is. Az intézetnek ugyanis kétféle gyakorlóiskolája van, mivel a népiskolák maguk is kétfélek: egy osztott (4-osztályú, csak fiuk számára) és egy osztatlan. Mindkettő tere tanzóhákkal és gazdag felszereléssel bir, és minthogy jó hírnevűek örvend. szép látogatottsággal dicsekedhetik. Még az osztatlan gyakorlóiskola minden csapata is legkevesebb 10—12 növendéket számlál, hisz' máskép nem is nyujt a tanító-növendékeknek oktatási és nevelői praxisra elegendő anyagot és célvezetett intézmény volna.

Benéztem a tanszertárakba is. Van az intézetnek természetrajzi (egyuttal vegytani), természetrajzi, földrajzi és rajzszeretára. Mindogyiket a legnagyobb rendben találtam, közel azon osztályokhoz, melyekben leg többször van szükség az azokban örzött tanszerekre, és mindannyi gondos választékú. A szertárak nem nevezhetők pazar-tartalmúknak, de minden szükséges dolog megvan bennök. Évenként több száz forint fordítatván összesen tanszerekre, természetesen, hogy a szertárak teljesen a kor színvonalán állanak. Gond van fordítva az anthropologiai gyűjteményekre is, mint a tanítóképző fontos tanszékére.

És mennyire örültem, mikor szíves vezetők a könyvtárszobába vitt, hol elkülönítve voltaképen két könyvtárt pillantottam meg: egy tanári és egy ifjusági. A tanári könyvtár több ezer kötetet számlál, jobbra bekötött és kivétel nélkül jeles művekkel áll. Fényes bizonyítéka a tanári testület tudományos és pedagógus törekvéseinek. Nincs hírnevesebb nevelésügyi, magyar és német klasszikus író, kinek műveit itt az olvasó föl nem találja, és mint-hogy évenként szintén néhány száz forint fordítatik a könyvtár gyarapítására, azért a legújabb művek sem hiányzanak belőle, valamint hogy a jeles pedagógiai és egyéb (nyelvészeti, természetdományi, vallástani és zenészet) szaklapokat is járja az intézet a szaktanárok számára.

A növendékek jó része bennlakó lévén, a főépület egy külön szárnyában találtam 4 nagy dolgozó-, 2 hálótermet és egy ebédlőt, mindannyi a legcéltirányosabb butorzzattal és berendezéssel. Van azonban kívül az intézetben egy díszterem ünnepélyes alkalom számára és egy szép kis házi kápolna.

Érdeklődésem mindezek láttára nőtűn-nőtt ez ezt kalauzum is észrevetett, azt javasolta, jönnék el másnap délelőtt ismét és hallgassam meg az előadásokat is néhány órán át, mely tanácsot szívesen vettem, és midőn másnap reggel utolaj fölkerestem az intézetet, kalauzum ismét fölajánlta vezetését, mit én köszönettel el is fogadtam.

Beléltünk a házi kápolnába, hol a növendéksereg sz. misét hallgatott. Ajtatos viselkedésök és szép éneklésök egyaránt jó hatást gyakoroltak rám. Észrevettem ez alkalommal, hogy ez intézetben a vallásosság igazán mély gyökereket vert.

Betértünk aztán egyik osztályba, az előadást meghallgatandók.

Reggeli óra lévén, vallástani leckére érkezünk. Megjegyzendő, hogy az intézet összes vallástani órái a 8-tól 10-ig terjedő időre esnek, amint azt a tárgy fontossága és természete máskép meg sem téri. Oly jól esett ezen órában azt tapasztalnom, hogy kiváló ügyességgel kezeli az illető tanár tárgyat, jótékony hévvel magyaráz és mily bensőséggel csüngnek szavain a növendékek. Nem volt itt szó gépies bemagoltatásról, nem tévesztették el a tanár buzgó intellektuálisnak a növendékek szívére. Betértünk egy másik tanterembe, hol épen nyelvészaki előadás folyt. A tanár a táblánál foglalt helyet, példákat írt föl a táblára, melyekről nyelvtani szabályt volt levezetendő. Nem kimélte a szót ő sem; a növendékek mind éber figyelemmel kísérték szavait és okultak magyarázatán. A harmadik tanteremben épen színtantán óra volt. A tanár a fejszámolásban gyakoroltatta növendékeit, kérdések és feleletek oly szépen váltották fel egymást, hogy öröm volt az élenk szellemi gymnastikát nézni. Benyitottunk egy pedagógiai órára is. A pedagógia tanára par excellence módszerész lévén (mint azt máskép csak képzelné is abszurdum!) kitűnően kezelte tárgyat. Nem lopta el kényelmes olvatással vagy dictálással a növendékek drága idejét, hanem szakavatott fejtegetéseivel fejlesztette a növendékek elméjét, jótékonyan hatott szavokra, akaratukra és így megkedvelte velök azon pályát, melyet maga is hosszú és közvetlen tapasztalatok után ismert és melyet ennél fogva méltán és megkedvelni megtanult.

a pókhálószérű függönyön keresztül csak egy halvány lámpa vetett világot a csillogó hóra.

Szabin ajakát keserű mosoly környezte, a mint e háza tekintte t, mert a szegényes épület egy olya. kellemetlen eseményt juttatott észébe, a mely napok óta tartó ingerültségének forrása volt.

Egy ismeretlen asszony lakott ama házban, a ki mindössze néhány hónap előtt költözött oda. Szabin kisasszony észre se vette volna e jelentéktelen család, hogy ha a sok gyerekes nőnek legkisebb fia rakoncátlan magaviseletével nem költötte volna tel figyelmét.

Ennek a kis kajánának egész napi foglalatossága a szomszédok boszantásából állott s kivált őt, Szabin kisasszonyt egyre haragítá gonosz tréfiával.

Nem volt nap, hogy a kis borzas be ne lopódzott volna udvarába, a hol azután botalt, vagy kövekkel agyon hajszolta a védtelen barmokat; sőt néhány nap előtt egy éles követ ugry fejbe ütött egy szép pézma kását, hogy a szegény pára azonnal kimúlt.

Szabin kisasszony még most is boszusággal gondolt a kis gonoszra, hanem meg is kergette azt akkor a háziszolgával ugry, hogy meztelen lábait védőg bukott a réce-pocsolyába, azután pedig ki lett úzva a kapun. Még rá is akart üzenni a gondatlan anyára, hogy nagyobb felügyelet gyakoroljon vásott fia felett, de isten tudja, hogy mi tartotta vissza ettől a szándékától; valami szánalom felé érzett azzal az átelleni kopott ruhás asszonnyal, a kit néha még késő éjjel is az ablaknál látott görnyedni varrogépe mellett.

A míg Szabin kisasszony elmélázva tekintett ki a csendes utcára, valami csillogó fényt vitt észre ablaka alatt. Két arra menő be lehemes fiúcska állt meg ott s a míg az egyik bálmulva nézte a palotaszertő bizát, megszólított társát:
Folytatás a mellékletben.

**Karácsonyi ajándéku
legalkalmasabb varrógépek**



minden létező
fajtában,
kipróbált jó
minőségben,
legjutányosabb
áron
kaphatók:

Weidinger Zsigmond

raktárában: Pécs, Széchenyi-tér 10-ik szám.

Finom pezsgő-borok.

Alólított cév

Aubertin & Co. Chalons

ezennel közzhírre tesszük, hogy magyarországi fő-
ügynökségünkkel

Láposy és Tarsa

urakat biztuk meg

Budapest, Gizella-tér 1-ső sz., Egyetem-utca 2 sz.,
kik a következő áron szállítanak:

Carte Blanche frankó Budapestben 12-30-60 üveget
tartalmazó ládában 3.50 - frtjával.

Üvegenként 2.20

Carte Noire 12-30-60 üveget tartalmazó ládában 2. - frtjával.

Üvegenként 2.20

AUBERTIN és TARSÁ.

Előzetési felhívás

VERÉB JANKÓ

Pécsett megjelenő

társadalmi

képes éleztlapra.

A VERÉB JANKÓ az 1887-ik
évvél 3-ik évfolyamába lép s mint
eddig, ugy ezután is gazdag tar-
talommal és a legdiszesebb ki-
állításban jelenik meg.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt - kr.

Fél évre 3 " - "

Negyed évre 1 " - "

Az előfizetések legelőnyösebben pósta-utal-
ványon eszközölhetők s a lap címével: Pécs, János-
utca 8. sz. a. küldendők:

**Helyi ügynökök
részletjegyek eladása végett,**

kik törvényesen engedélyezett sorsjegyek
(Bazilika-sorsjegyek is) eladását részletfizetésre
az 1883-ik évi XXXI. törvények értelmében
eszközölni hajlandók, kedvező feltételek mellett
alkalmaztatnak

az első magyar iparbank váltó-
üzlete által Budapesten.

Nevjegyek rövid idő alatt készíthetők
alibumok, divatos levelezőlapok
Diszes kiállítás emlékkönyvek, arckép-
könyvek, kerekasztalok, Pécsett.
TRAUB B. és TÁRSA
Kaphatók:
ajándékokra alkalmas diszes kötetben
Egyes könyvek, Remekmű m. v. v. v.
Egyes könyvek, Remekmű m. v. v. v.
Egyes könyvek, Remekmű m. v. v. v.

**ajándékul
Karácsonyi**

Legnagyobb kiviteli áru raktár Brünben.

TURETSCEK JÁNOS

Brünn, Rennergasse 1, Gróf Mitrovsky-féle palota.

Iroda és raktár: **Friedhofgasse 5. sz.**

szállít utánvétellel a legjutányosabb áron.

10 méter Caschmir, fekete és színes, duplaszélés 4.-

10 méter három nyűtös, nehéz minőség, la 3.50, 11a 3.-

10 méter kalmuk, legjutább minta, nehezebb minőség 3.60

10 méter ruhabarchet, legszebb minta, n minőség 2.50

10 méter házi-köntös-szövet, marv. szépen mintázott

Gyapjuszövet maradóok.

egy nadrágra, 115 cm. hosszú, sötétes színe, jó

téli minőségű, egész maradék 2.40

egy egész öltözetre, 320 cm. hosszú, 7/8, széles, téli

szövet sötétes színben, egész maradék 6.50

egy téli kabát, vastag gyapjas kabát-szövet, kék

vagy sötétbarna, 240 cm. hosszú, 7/8, széles, ere-

deti színben, az egész maradék 8.-

Palmerston,

egy télikabát, vagy női kabát, használandó, kék,

barna vagy fekete színben. egy férfi télikabát

240 cm. hosszú 5.50

Loden,

tiszta gyapjuból készen, 7/8, széles, minden színben,

180 cm. egy kabát, az egész maradék 3.60

Peruvien és Doskin,

fekete, a legistább gyapjuszövetből, 7/8, széles,

igen finom minőségű, eredeti színe, legelőcsőbb

ár méterenkint csak 2.65

Szabászati kellékek.

Kloth Italia,

fekete, sima és csikos, 7/8, széles 1.10

fekete pamutszövet, 7/8, széles 1.50

Satin,

finom világos stráf, barna, s, újabbéneke métrkint . . . 05

Schirting,

mellény-hát béllésre fényvel, méterenkint 24

1 maradék (0-12 méter) futószőnyeg, igen tartós

1 jutta-függöny, török minta 3.50

1 jutta-készlet, 1 asztalkendő, 2 ágyszerítő 3.50

1 ripsz-készlet, 1 asztalkendő, 2 ágyszerítő 4.50

1 éjjeli ágyszőnyeg, n. min. közepn. 2.50, nagy 3.-

1 lepedő, 2 méter hosszú 1.50

1 szalmaszak, 2 méter hosszú 1.90

1 drb kanavász, 3 bécsi öl hosszú 5.20

1 drb damasztmaradék, 30 bécsi öl, la 7.50, 11a 5.50

3 abrosz, 19, lenből, fehér, vörös, kék, sarga 2.-

6 asztalkendő, 1, lenből 1.0

6 táruköz leand-masból rojtokkal 1.80

6 táruköz lenből, vörös diszítéssel 1.20

12 zsebkendő, beszege színes diszítéssel, uraknak

nőknek 1.-

3 női ing schiffonból himzéssel 2.50

3 női ing erős vaszonból, csipkével 3.20

1 éjjeli-köntös gazdagon diszítve, la 1.80, 11a 80

3 női nemer-kabát, minden színben, gazd. diszítve

1 női gyapju-köpeny, minden színben, szépen illo

1 Angora-köpeny-kendők telre, 7/8, minden színben

1 Jäger-féle ing urak s hölgyeknek, uszta pamutból

1 Jäger-féle nadrág urak s hölgyeknek t. pamutból

1 női alszoknya himzéssel, diszítve 1.50

1 angol utazó plaid 3/4 méter hosszú, 1.6 méter széles

1 klattaui ér-íng, fehér vagy színes, la 1.80, 11a

3 munkás-ing Oxfordból, 11a 1.40, 11a 2.-

3 pár alsónadrág barchetből 11a 1.80, 11a 2.50

3 pár harisnya, kötött, fehér s színes 70

3 atlasz nyakkendő, széles v. keskeny, 11a 75. 11a

3 női köteny oxfordból, nyers len és sifonból 1.-

3 pár női téli-harinya, fehér vagy színes, kötött

1 drb házivaszon, 29 bécsi rőf 4.20

1 drb sifon, 30 bécsi rőf 5.50

1 drb hamburgi oxford, 30 bécsi rőf 4.50

1 drb proszniti barchet, 30 bécsi rőf fehér vagy

vörös 6.-, kék vagy barna 5.-

A meg nem felelő cikkek azonnal visszavételnek
és a pénz visszaküldetik.

Tíz frton felüli megrendelésekért a szállítási
díjat a cég fizeti.

HIRDETMEY.

A vizjogi törvény (1885. évi XXIII. t. cz.) 189. §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú földmívelés-, ipar és kereskedelmi és a közmunka s közlekedési magyar kir. miniszter urak által egyetértőleg m. évi december 31-én 45689. szám alatt kibocsátott általános rendelet 87. §-a alapján felszólítom a megye területén fennálló vízi-
művek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, hogy jogosítványaikra vonatkozó engedélyt 1887. évi március hó 1-ső napjáig nálam írásban mutassák be, vagy pedig írásban igazolják azt, hogy vízműveik 1866. évi június hó 1-je óta háborítlanul fömállanak anélkül, hogy mások jogosult érdekeit sérténék és mint ilyenek az illetékes hatóságok által károsoknak találtattak volna.

Megjegyzetetik, hogy a bejelentések a vizjogi törvények 191. §-ának második bekezdése értelmében bélyegmentesek.

Ezen bemutatási, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízmunkákat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra malmokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános s magán csatornákra, mesterséges víztartókra, védgátakra s zsilipekre egyaránt érvényes.

A kik jogosítványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a fent kitűzött határidőben nem jelentkeznek, azoknak vízművei az idézett törvény 191. §-a értelmében igazolatlanoknak fognak tekintetni s az ily vízművekre nézve a vizjogi törvény 163. s következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3-32. §-ai lesznek alkalmazandók.

Kelt Pécssett, 1886. évi december 1-én.

Jeszenszky Ferenc,
Baranyavármegye alispánja.

1686

**A legbecsesebb karácsonyi ajándék:
egy jó könyv.**

A közeledő karácsonyi ünnepekre üzletemben gazdag gyűjteményt állítottam ki.

magyar, német, francia, angol, diszűművek, ifjúsági iratok és képes-könyvek.

Legnagyobb választék mindennemű neptársasági könyv, mű, papír- s hangjegy-kereskedése Pécssett. Széchenyi tér, Nádor-szálloda mellett. Dertzen-ház.

VALENTIN KÁROLY FIA

Együttal van szerencsém a t. című közönséget értesíteni, hogy üzletemben ezennel a Budapesti, bécsi és lipcei könyvpiácokon hónaprol hónapra megjelent mindennemű új könyvek 4-4 hétig kirakva lesznek, melynek szíves betekintésére az iródomlajom termékei iránt érdeklődőket tisztelettel meghívom.

Raktáron levő nevezetűs diszűművek: Doré aranybábba 1 il. 75 frt.
Mudine 30 frt. Ipoly m. sz. koron. 30 frt. Magyar művészek k. köv. 15 frt. Városmarthy összes művei I. VIII. 30 frt. Arany összes művei I-VIII. 40 frt. Madach Imre em. ber tragédiája 12 frt. Eötvös Károly összes művei I. 6.90 frt. Arany Toldi szerelme 6 forin Toldi esteje 9 frt. Petőfi költsé m. v. v. 12 frt. s. b. s. b.

Magyarország legelőcsőbb és legdiszesebb képes hetilapja

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1887-ik év január hó 1-én
kilencedik évfolyamának
második negyedébe lép.

A „Képes Családi Lapok”, mint társadalmi szépirodalmi s ismeretterjesztő hetilap, eddig is megbecsülhetetlen szolgáltatást tett a magyar nemzeti köznevelésnek, na azonban nemcsak kiváló tenőzője a magyar irodalomnak, hanem nélkülözhetetlen barátja a magyar művelt családnak. Valtozatos, élénk s a legizigorebb kritikát is kiváló olvasmányai: a legelőcsőbb magyar írók tollából érnekek s a külföldi irodalomból csak

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára:
Egész évre . . . 6 frt - kr.
Félévre 3 frt - kr.
Negyedévre . . 1 frt 50 kr.

Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés.

Mutatóvány-számokat ingyen és bérmentesen küld a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Méhner Vilmosnal, Budapestben, IV-ik kerület, papnövelde-utca 8-ik szám alatt.

Felhívás.

A „Pécsi kölcsönös segélyző-egylet” helyben hagyott alapszabályainak 5. és 36-ik §-ai értelmében 6-tól 6 évig tartó évtársulatokból alakulván, hogy a kitűzött szép céljának megfelelőleg szakadatlanul fennállhasson, minden év kezdetével új évtársulatoknak alakulása szükséges, Minthogy azonban egy-egy évtársulat megalakulásához legalább 200 törzsbetét aláírása kívánatik, annál fogva a jövő évi társulat megalakulhatása végett a múlt évtől kezdve az alírási-iv a társulat helyiségeiben -
Pécsett, Király-utca 23. sz. a. az egylet saját házában - nyitva álland.

Mindazok tehát, kik az új társulatba belépni s az egylet közhasznu célját hozzájárulásukkal támogatni szándékoznak, ezzel tisztelettel felhívatom, miszerint jövő 1887. évi január hó 15-ig a kijelelt helyen 1 részlet után 1 frt beíratási-díj letétele mellett, nevüknek sajátkezőleg és kötelezőleg leendő beírása végett a délelőtti hivatalos órákban megjelenni sziveskedjenek, a hol kívánatra az alapszabályok is megkaphatók.

Azok, kik az alapszabály szerinti heti betételeket egyszerre akarják befizetni, ezt az igazgató-választmány 1872. évi december 10-én kelt határozata szerint az év elején 1 frt beíratási-díj letétele mellett egy részlet után 130 frttal az egész társulati hat évre megtehetik, e mellett mindazon jogokban és kedvezményekben részesülnek, melyek az alapszabályok értelmében a társulati tagokat megilletik.

Ha tekintetbe vétetik, mikép az eddigi tapasztalat szerint egy részlet után a társulati évek letétele a tagok körülbelül 200 frt osztalékot kapnak és a mellett, hogy 156 frt helyett csak 130 frt tőkét fizetnek be, mégis 60-70 frt kamatnyereményben részesültek; az előny, mely az illetőkre, kik kész tőkével rendelkeznek, ezen módozattól hárul, bővebb magyarázatot nem szükséges.

Egyébként a számitás részletei iránt felvilágosítással kívánatra az igazgatók szíveskedéssel szolgálnak.

Kelt Pécssett, 1886. évi nov. 25-én tartott igazgató-tanács ülésből.

Sey László,
ig. elnök.

A nagyérdemű közönség beces figyelmebe ajánlom
a közeledő karácsonyi ünnepek alkalmára
**duosan felszerelt
fűszer-, csemege- és déli gyümölcs raktáramat,**

ugy mint:
debreceni szalonna, pécsi szagos szőlő, kalbász, laibachi káposzta, különféle sajtok, répa

kapható:

SCHEIBNER JANOS-nál PÉCSETT,
0-Pósta és Kazinczy-utca sarkán.

Alkalmas **K**arácsonyi **A**jándék!

Huzás már Hetfőn.

KINCSEM SORSJEGYEK

à **1** frt, **11** sorsjegy **10** frt, **6** sorsjegy **5** frt **50** kr.

Főnyeremény készpénzben

50.000 forint

Továbbá

10.000 frt, 5000 frt^{20%} lev. 4788 pénznyeremény.

Kincsem sorsjegyek kaphatók

a magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában:

Budapest, Váci-utca 6. sz.

P é c s e t t:

Schapringer J. és Ullmann Károly uraknál.